

[Tørnæs]

sessystemet, som vil betyde, at der bliver en uddannelsesplads til alle, der ønsker det, efter folkeskolen. Der er et presserende behov for, at der her og nu tilvejebringes flere uddannelsespladser. Det kan ske ved en generel merindskrivning, som kan give ca. 9.000 ekstra pladser, men det skal ske her og nu; det er ikke et stort byggeri, vi har behov for – som i øvrigt for en stor dels vedkommende ville være uden anvendelse, når antallet af unge uddannelsessøgende efterfølgende vil falde.

I den forbindelse må det også nævnes, at der må gøres en ekstra indsats med hensyn til uddannelser, der relaterer sig til områder, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder inden for erhvervslivet; ja, der er visse områder, hvor der oven i købet kan påvises et konkret behov for flere uddannede.

Med hensyn til at skaffe flere lære- og praktikpladser går vi ind for lempelse af godkendelseskriterierne, og man kunne jo fristes til at spørge, hvordan og hvorfor socialdemokratiske ordførere så stærkt kritiserer, at der ikke findes tilstrækkeligt med uddannelsespladser inden for lære- og praktikområdet, når man så samtidig konstaterer, at det i visse tilfælde er relativt små ting, der gør, at en plads ikke kan godkendes. Vi går bestemt ikke ind for, at nogle få centimeters manglende loftshøjde skal være tilstrækkeligt til, at en plads ikke kan godkendes.

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om han har til hensigt at dispensere fra og lempe disse godkendelseskriterier. Man kan her også tænke på konkrete tilfælde, hvor en frisør ikke kan få en lærling, hvor man inden for restaurationsbranchen, hvor en restauratør selv ejer sin virksomhed og selv laver maden, ikke kan have en kokkelærling. Jeg vil gerne spørge, om ikke undervisningsministeren finder, at sådanne tilfælde oplagt er områder, hvor der bør lempes, hvor der bør gives mulighed for at benytte disse uddannelsespladser.

Der er i den forbindelse grund til at nævne, at der til trods for den tilbagegang, der har været i erhvervslivet, jo i 1982 som allerede nævnt blev indgået 36.000 uddannelsesaftaler, hvilket er 2.000 flere end året før.

Det er således langtfra på grund af uvilje fra erhvervslivets side, at der ikke er tilstrækkeligt med lære- og praktikpladser i øjeblikket. Det skyldes udelukkende den omstæn-

dighed, at der er flere, der ønsker at få en lære- og praktikplads, end der rent faktisk har været mulighed for at skaffe med de vilkår, erhvervslivet har haft at fungere under. Men der er da heldigvis grund til at antage, at disse forhold væsentligt vil ændre sig nu, som sagt først og fremmest på grund af omlægningen af den økonomiske politik og på grund af den mere erhvervsvenlige politik, der føres nu.

Vi mener i øvrigt, at der ligger en ganske stor reserve hos mange af de mindre næringsdrivende, de små håndværksmestre, og hr. Nørgaard Sørensen skal ikke være spor i tvivl om, at vi ønsker lærlingeuddannelsen bevaret, at vi ønsker at opretholde denne uddannelsesform, og vi ser den meget gerne støttet ved, at der gøres en øget oplysningsindsats over for de mindre næringsdrivende for at få fremskaffet flere lærlingepladser.

Såtidig mener vi, at der er behov for, at der generelt oprettes flere lærlinge- og praktikpladser, og der må således også gives en vis økonomisk motivation; det kan jo som allerede nævnt være betinget af nødvendigheden af at anskaffe forskelligt materiel.

Vi går imidlertid ikke ind for – og synes, at det er en direkte dårlig idé – hvis man ville pålægge en virksomhed at skulle oprette lærlinge- eller praktikpladser. Vi anser det ej heller for nogen god idé, om man kunne sige: hvis ikke man kan det, kan man betale sig fra det. Men vi ser gerne, at man inden for erhvervslivet finder frem til frivillige aftaler, frivillige ordninger, også i den sammenhæng om, hvordan man kunne kombinere forskellige, skal vi sige stærkt specialiserede virksomheder, således at de i fællesskab kunne virke som en uddannelsesplads.

I øvrigt mener vi, der er grund til at understrege det, som i redegørelsen er nævnt som forpraktik. Vi mener generelt, at man i meget lang tid har nedprioriteret erhvervslivet og det praktiske arbejde i uddannelses-sammenhæng.

Vi mener, at det ikke alene af hensyn til mangelen på uddannelsespladser, men også af hensyn til selve uddannelsens kvalitet og indhold er en god idé i langt større udstrækning at benytte selve arbejdspladserne, få dem meget stærkere ind i hele uddannelsesproblematikken, ja simpelt hen at få opprioriteret relevant erhvervs erfaring.